

Sygnatura akt: V GC 1918/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 17 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu, V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSR Jadwiga Dobrowolska

Protokolant: Monika Sowa

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2017 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa: B. K.

przeciwko: G. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego G. S. na rzecz powoda B. K. kwotę 4 850,29 zł (cztery tysiące osiemset pięćdziesiąt złotych dwadzieścia dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23 marca 2015r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 1918/15

UZASADNIENIE

Powód B. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Gospodarstwo (...) w R. złożył w dniu 13 października 2015 roku pozew przeciwko pozwanemu G. S. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą S. G. R. - Spożywcze w B. o zapłatę kwoty 4.850,29 złotych z ustawowymi odsetkami. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podał, że zawarł z pozwanym umowę sprzedaży oraz wydał pozwanemu towar wskazany w fakturze VAT nr (...), który został skutecznie odebrany przez pozwanego.

W dniu 30 października 2015 roku referendarz sądowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozvem.

Pozwany wniósł w sprzeciwie od nakazu zapłaty o oddalenie powództwa w całości wskazując w uzasadnieniu, iż przedmiotowa faktura nie została mu doręczona.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny.

W dniu 26 lutego 2015 roku pozwany, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zakupił od powoda prowadzącego działalność gospodarczą towar w postaci kapusty białej w ilości 10.042,00 kilogramów. Z tytułu zawartej umowy kupna sprzedaży powód w dniu 01 marca 2015 roku wystawił fakturę VAT nr (...) z odroczonym terminem płatności do dnia 22 marca 2015 roku. Wartość brutto zakupionego towaru wyniosła 4.850,29 złotych.

(dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 01.03.2015 roku k. 11; wydruk z (...) pozwanego k. 10; dane z wypisu w rejestrze REGON k. 9)

W tym samym dniu pozwany odebrał towar od powoda.

(dowód: dokument z dnia 26.02.2015 roku k. 12)

Pismem z dnia 28 września 2015 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 4.850,29 złotych w terminie 1 dnia od daty doręczenia pisma.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 28.09.2015 roku wraz z potwierdzeniem nadania listem poleconym k. 13-14)

Z rejestru VAT zakupu pozwanego wynika, iż pod pozycją 639 została ujęta należność z tytułu faktury VAT nr (...).

(dowód: rejestr VAT zakupu pozwanego k. 95)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów na kartach 9-14; 95 oraz zeznań świadków : M. P. i S. F. oraz

powoda B. K.. Dokumenty w ocenie Sądu nie budzą wątpliwości co do ich rzetelności i zgodności z treścią łączącego strony stosunku prawnego, zaś w toku postępowania nie pojawiły się żadne okoliczności rzutujące na ich autentyczność. Zeznań świadków : M. P. i S. F. i powoda B. K. były szczere, przekonujące stad zasługiwały na wiarę. Pozostały także spójne z dokumentami, które Sąd uznał za autentyczne.

Sąd nie nadał waloru wiarygodności twierdzeniom pozwanego zawartym w sprzeciwie od nakazu zapłaty w przedmiocie tego, iż towar wskazany na fakturach nie został nigdy wydany pozwanemu. Twierdzenia te pozostają w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentów i zeznań świadków : M. P. i S. F., oraz powoda B. K. które Sąd uznał za wiarygodne. Twierdzenia te pozostają w sprzeczności głównie z dowodem na k. 12 w przedmiocie wydania towaru, który Sąd uznał za wiarygodny. Dowód ten bowiem został podpisany przez odbierającego towar magazyniera pozwanego, ponadto znajduje się na nim pieczętka pozwanego, zaś w toku postępowania dowodowego pozwany skutecznie nie odniósł się i nie zaprzeczył prawdziwości tego dokumentu, jak również autentyczności znaku pieczętki. Sąd pominął dowody z zeznań D. S. oraz G. S. z uwagi na ich nieusprawiedliwione niestawiennictwo oraz z zeznań P. B. z uwagi na jego cofnięcie.

Odnosząc się do podniesionych przez stronę pozwaną zarzutów oraz okoliczności, Sąd uznał, iż są one bezprzedmiotowe i gołosłowne. Pozwany stoi na stanowisku, iż przedmiotowa faktura nie została mu nigdy doręczona, gdyż nie została przez niego podpisana. W ocenie Sądu powyższe twierdzenie nie może się ostać z uwagi na fakt, iż od 01 maja 2004 roku w związku z wejściem Polski do Unii Europejskiej i dostosowaniem polskich przepisów w zakresie podatku od towarów i usług do przepisów unijnych zasadniczo uchylono obowiązek podpisywania faktur VAT zarówno przez sprzedawców, jak i nabywców towarów i usług. Ponadto faktura stanowi dowód księgowy, zaś przedłożone do przedmiotowej sprawy dowody w postaci wyciągu z rejestru VAT zakupu pozwanego przesądzają, iż przedmiotowa faktura została skutecznie zaksięgowana pod pozycją 639. Z tych też względów Sąd nie podzielił poglądu pozwanego.

Sąd zważył, co następuje.

Strony przedmiotowego sporu łączyła umowa kupna - sprzedaży. Zgodnie z art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Przy umowach sprzedaży stosunek zobowiązaniowy łączący strony jest ściśle zindywidualizowany. Z samej istoty umowy sprzedaży wynika, iż opiera się na stosunku wzajemnych świadczeń wierzyciela oraz dłużnika. Świadczenie jest wzajemne, gdy spełnienie świadczenia przez jedną ze stron rodzi określony obowiązek po drugiej stronie stosunku zobowiązaniowego. W przypadku umowy sprzedaży, przeniesienie własności

rzeczy i jej fizyczne wydanie wiąże się z obowiązkiem jej odebrania, a co za tym idzie zapłaceniu określonej przez strony ceny.

Mimo, iż odbiór towaru potwierdził pracownik pozwanego o nazwisku B. to nie zmienia to faktu, iż stroną stosunku zobowiązaniowego był pozwany. Jednoznacznie przesądza o tym dowód w postaci rejestru VAT zakupu pozwanego (k. 95 akt). Ponadto skutek taki wynika bezpośrednio z literalnego brzmienia art. 95 § 2 k.c., zgodnie z którym czynność prawna dokonana przez przedstawiciela w granicach umocowania pociąga za sobą skutki bezpośrednio dla reprezentowanego.

Powód przedłożył fakturę VAT, dokument wydania towaru oraz wystosowane do pozwanego przedsądowe wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania listem poleconym. Przedstawił również dowód w postaci rejestru VAT zakupu pozwanego, zaś na podstawie całego zgromadzonego materiału dowodowego sąd uznał, że pozwany nie zaprzeczył skutecznie istnieniu faktów przytoczonych przez stronę przeciwną, zawartych w doręczonym mu odpisie pozwu wraz z załącznikami.

Zatem powód w całości dowiódł zasadności swojego roszczenia zarówno co do samej zasady, jak i co do konkretnej, żądanej kwoty. Wypełnił nałożony nań dyspozycją art. 6 k.c. obowiązek dowodowy.

Zgodnie z dyspozycją art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Treść art. 481 § 1 k.c. przesądza, iż odsetki są płatne już z momentem bezskutecznego upływu terminu spełnienia świadczenia. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie jest z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe (art. 481 § 1 i 2 k.c.). Istota art. 481 k.c. opiera się na założeniu, iż w przypadku opóźnienia się dłużnika ze spełnieniem świadczenia pieniężnego po stronie wierzyciela powstaje uprawnienie do naliczania odsetek w ustawowej wysokości. Dla skuteczności naliczania odsetek decydujący jest moment ustalenia wymagalności świadczenia głównego, wynika to z literalnego brzmienia art. 481 § 1 k.c., w którym ustawodawca przyjął, iż decydującym momentem naliczania odsetek jest moment opóźnienia w spełnieniu świadczenia głównego. Zatem roszczenie o zapłatę odsetek powstaje z momentem opóźnienia spełnienia świadczenia i trwa aż do momentu spełnienia tego świadczenia przez dłużnika. Dołączona do pozwu faktura VAT wskazuje termin płatności. Termin płatności został określony do dnia 22 marca 2015 roku. Zatem Sąd ustawowe odsetki od kwoty dochodzonej w/w fakturą zasądził po dniu zapłaty określonym na fakturze, zgodnie z żądaniem pozwu.

Mając powyższe ma uwadze Sąd orzekł jak w punktach 1 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c., który stanowi, iż do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa w sądzie. Jednakże pełnomocnikiem strony powodowej był radca prawny, zatem zastosowanie obok art. 98 k.p.c. znajduje art. 99 k.p.c., zgodnie z którym stronom reprezentowanym przez radcę prawnego zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata. W niniejszej sprawie koszty postępowania wyniosły 717,00 złotych i złożyły się na nie opłata sądowa w kwocie 100,00 złotych wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 600,00 złotych, zgodnie z § 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2002, poz. 1349) opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie 2 wyroku.

06.03.2017r.